

Definitieve beschikking

Mts. Madou
Kluutweg 7
5721 RX ASTEN

Brabantlaan 1
Postbus 90151
5200 MC 's-Hertogenbosch
Telefoon (073) 681 28 12
Fax (073) 614 11 15
info@brabant.nl
www.brabant.nl
Bank ING 67.45.60.043
Postbank 1070176

Onderwerp

Besluit op aanvraag om vergunning ex artikel 16 en 19d
Natuurbeschermingswet 1998

Nummer

1394021/1468062

Directie

Ecologie

Geachte heer/ mevrouw Madou,

Aanvraag

Bij brief van 17 maart 2008 heeft u door tussenkomst van Roba Milieu te Deurne een aanvraag ingediend om een vergunning ingevolge artikel 16 en 19d van de Natuurbeschermingswet 1998. De vergunningaanvraag is op 18 maart 2008 ontvangen.

De aanvraag heeft betrekking op een rundveehouderij aan de Kluutweg 7 te Asten. Deze activiteiten vinden plaats in of in de nabijheid van het Vogel- en Habitatrichtlijngebied Groote Peel en het beschermd natuurmonument De Groote Peel.

De aanvraag heeft betrekking op de bedrijfssituatie, die vastgelegd is in de milieuvergunning van 17 november 1997. Dit is zowel de “aangevraagde situatie” als de situatie volgens “bestaand gebruik”. De ammoniakemissie en –depositie blijft gelijk.

Procedure

Bij besluit van 12 juni 2008 hebben wij gelet op het bepaalde in artikel 42, lid 2, van de wet de procedure met dertien weken verlengd.

Het provinciehuis is vanaf het centraal station bereikbaar met stadsbus, lijn 61 en 64, halte Provinciehuis of met de treintaxi.

Adviezen**Nummer**

Op grond van artikel 2, lid 5 van de wet hebben wij het college van gedeputeerde staten van de provincie Limburg om instemming gevraagd.

1394021/1468062

Op 24 juli 2008 heeft Provincie Limburg ingestemd met vergunningverlening, omdat er een afname is van de ammoniakdepositie.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 44, lid 2, van de wet hebben wij advies gevraagd aan het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Asten.

Op 24 juni 2008 hebben wij het advies ontvangen van de gemeente Asten. De gemeente Asten constateert dat het aantal en soort dieren en de huisvestingssystemen waarvoor vergunning wordt gevraagd hetzelfde zijn als waarvoor op 17 november 1997 een milieuvergunning is verleend. De gemeente Asten adviseert de vergunning te verlenen omdat aan het uitgangspunt wordt voldaan dat de depositie van ammoniak op het natuurmonument niet toeneemt.

Tevens hebben wij ingevolge de Algemene wet bestuursrecht (Awb) Werkgroep Behoud de Peel en Staatsbosbeheer de gelegenheid gegeven een advies inzake uw aanvraag naar voren te brengen.

Op 2 juli 2008 hebben wij advies ontvangen van Werkgroep Behoud de Peel. Werkgroep Behoud de Peel geeft aan dat de gevraagde vergunning kan worden verleend omdat het geen toename betreft ten opzichte van het moment van aanwijzing als natuurmonument.

Wij hebben binnen de gestelde termijn geen advies ontvangen van Staatsbosbeheer.

Natuurbeschermingswet 1998 (wettelijk kader)*Aanwijzingsbevoegdheid*

De minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV) kan een natuurmonument aanwijzen als beschermd natuurmonument (artikel 10, eerste lid, van de wet). Op grond van artikel 10a van de wet wijst de minister van LNV gebieden aan ter uitvoering van richtlijn (EEG) nr. 79/409 (Vogelrichtlijn) en richtlijn (EEG) nr. 92/43 (Habitatrichtlijn).

Een besluit houdende de aanwijzing van een natuurmonument als beschermd natuurmonument als bedoeld in artikel 10, eerste lid, van de wet vervalt met ingang van het tijdstip waarop doch slechts voor zover dat beschermd natuurmonument deel uitmaakt van een aangewezen gebied als bedoeld in artikel 10a, eerste lid van de wet.

De instandhoudingsdoelstelling van laatstgenoemd gebied heeft in dat geval mede betrekking op de doelstellingen ten aanzien van het behoud, herstel en de ontwikkeling van het natuurschoon of de natuurwetenschappelijke betekenis van het gebied zoals bepaald in het vervallen aanwijzingsbesluit (zie artikel 15a, tweede en derde lid, van de wet).

Nummer
1394021/1468062

Ingevolge artikel V, eerste lid, van de Wet van 20 januari 2005 tot wijziging van de wet in verband met Europeesrechtelijke verplichtingen, gelden de reeds door de minister van LNV aangewezen vogelrichtlijngebieden als besluiten als bedoeld in artikel 10a van de wet.

Ingevolge het tweede lid van artikel V vervalt met ingang van 1 oktober 2005 in gevallen waarin een beschermd natuurmonument geheel of gedeeltelijk deel uitmaakt van een reeds aangewezen vogelrichtlijngebied, het besluit houdende de aanwijzing van dat beschermde natuurmonument.

Bevoegd gezag inzake vergunningverlening

Gedeputeerde Staten van de provincie Noord-Brabant zijn bevoegd gezag inzake deze vergunningaanvraag op grond van artikel 2, eerste lid, van de wet. Deze bevoegdheid bepaalt zich tot de aangewezen beschermde natuurmonumenten op grond van artikel 10 en de aangewezen vogelrichtlijngebieden op grond van artikel 10a van de wet.

De minister van LNV heeft de habitatrictlijngebieden nog niet conform artikel 10a dan wel artikel 12, derde lid (voorlopig), van de wet aangewezen. Op 8 december 2004 heeft de Europese Commissie de door Nederland aangemelde habitatrictlijngebieden op de communautaire lijst geplaatst. De Habitatrictlijn maakt voor de toepasselijkheid van artikel 6, lid 2, 3 en 4 geen onderscheid tussen formeel aangewezen gebieden en gebieden die door de Europese Commissie zijn vastgesteld. Nu de wet dient ter implementatie van de Habitatrictlijn moet artikel 19d van de wet richtlijnconform worden geïnterpreteerd. Voornoemde toepassing is conform de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State d.d. 28 februari 2007 (nr. 200604026).

Vergunningplicht

Op grond van artikel 16, eerste lid, van de wet is het verboden zonder vergunning in een beschermd natuurmonument handelingen te verrichten, te doen verrichten of te gedogen, die schadelijk kunnen zijn voor het natuurschoon, voor de natuurwetenschappelijke betekenis van het beschermd natuurmonument of voor dieren of planten in het beschermd natuurmonument of die het beschermd natuurmonument ontsieren, dan wel in strijd met de bij een vergunning gestelde voorschriften of beperkingen handelingen te verrichten, te doen verrichten of te gedogen.

Artikel 19d, eerste lid, van de wet bepaalt dat het verboden is zonder vergunning, of in strijd met aan die vergunning verbonden voorschriften of beperkingen projecten te realiseren onderscheidenlijk te verrichten die gelet op de instandhoudingstelling de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in een op grond van artikel 10a, eerste lid, van de wet aangewezen gebied kunnen verslechteren of een verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Zodanige projecten of andere handelingen zijn in ieder geval, projecten of handelingen die de natuurlijke kenmerken van het desbetreffende gebied kunnen aantasten.

Nummer

1394021/1468062

Bij het verlenen van een vergunning als bedoeld in artikel 19d, eerste lid, van de wet moet rekening worden gehouden met de gevolgen die een project of andere handeling kan hebben gelet op de instandhoudingsdoelstelling van het betrokken gebied (artikel 19 e van de wet).

Beschermd gebied

Beschermd natuurmonument Groote Peel

Het gebied de Groote Peel is bij besluit van 13 november 1990 aangewezen als beschermd natuurmonument en als staatsnatuurmonument. Het gebied is in deze beschikking omschreven als een complex van fragmenten levend hoogveen, beginstadia van regenererend hoogveen, droge en natte heidegemeenschappen, oligotrofe tot mesotrofe vennen en droog tot nat loofbos, die tezamen een in ecologisch en hydrologisch opzicht samenhangend geheel vormen.

Vogelrichtlijn de Groote Peel

Het gebied de Groote Peel is aangewezen als speciale beschermingszone krachtens de richtlijn inzake behoud van de vogelstand (79/409/EEG), bij besluit van 29 oktober 1986. Zoals hiervoor bij het wettelijke kader is aangegeven, is deze aanwijzing een besluit overeenkomstig artikel 10a van de wet.

In het besluit tot aanwijzing van de Groote Peel als Speciale beschermingszone als bedoeld in de Vogelrichtlijn wordt het gebied als volgt omschreven:

“De Groote Peel is een restant van een eertijds veel groter hoogveengebied gelegen op de grens van Limburg en Noord-Brabant. Het gebied kent een grote landschappelijke afwisseling van open en droge heideterreinen, pijpestrootjes-savannen, waterplassen, struwelen, bosjes en moerassige laagten met veenputten. In dit geheel is de waterhuishouding en de kwaliteit van het oppervlaktewater van groot belang.

Jaarlijks worden in het gebied van de Groote Peel circa 150 vogelsoorten waargenomen waarvan circa 95 soorten als broedvogel. Zeer belangrijk is het voorkomen van zwarte stern, kleinst en klein waterhoen, porceleinhoen, geoorde fuut, roerdomp, blauwborst, bruine kiekendief, wespandief, kwartel en waterral.

In winter- en trektijd wordt het gebied bevolkt door vele soorten steltlopers en eenden. Befamd is het gebied als pleisterplaats voor doortrekkende kraanvogels terwijl in de winterperiode ca. 3.000 rietganzen de Groote Peel als overwinteringsgebied gebruiken.”

Nummer

1394021/1468062

Voor zover het beschermd natuurmonument deel uitmaakt van dit gebied, vervalt de status van beschermd natuurmonument. De doelstellingen ten aanzien van het behoud, herstel en de ontwikkeling van het natuurschoon of de natuurwetenschappelijke betekenis van het gebied zoals bepaald in het vervallen besluit maken van rechtswege onderdeel uit van de instandhoudingsdoelstelling zoals die is opgenomen in de aanwijzing in het kader van de Vogelrichtlijn.

De Groote Peel kent een grote landschappelijke afwisseling van onder meer open en droge heideterreinen, waterplassen, struwelen en moerassige laagten met veenputten. Volgens het aanwijzingsbesluit (1996) zijn er tal van broedvogels aanwezig waaronder geoorde fuut, roerdomp, wespandief, bruine kiekendief, kwartel, waterral, porseleinhoen, kleinst waterhoen, klein waterhoen, zwarte stern en blauwborst. Als pleisterplaats dient het gebied voor doortrekkende kraanvogels, terwijl in de winterperiode vele rietganzen de Groote Peel als overwinteringsgebied gebruiken.

In de periode 1993-97 behoorde het gebied tot één van de vijf belangrijkste broedgebieden van de blauwborst en tot één van de vijf belangrijkste pleisterplaatsen van de kraanvogel in Nederland (soorten van bijlage I). Het gebied is wegens het voorkomen van behoorlijke aantallen (peilperiode 1993-97) verder van betekenis voor de volgende soort van bijlage I: porseleinhoen (broedvogel). Andere trekkende soorten waarvoor het gebied van betekenis is wegens het voorkomen van behoorlijke aantallen: dodaars, geoorde fuut en roodborsttapuit (broedvogels); taigarietgans, toendrarietgans en kolgans.

Habitatrichtlijn de Groote Peel

Het gebied de Groote Peel is aangemeld als speciale beschermingszone krachtens de Habitatrichtlijn (92/43/EEG).

Op 20 mei 2003 vond de definitieve aanmelding plaats. Op 8 december 2004 heeft de Europese Commissie de lijst vastgesteld. Het gebied is nog niet aangewezen en er zijn nog geen instandhoudingsstellingen geformuleerd.

Het gebied is op de communautaire lijst geplaatst omdat de Groote Peel één van de belangrijkste gebieden in Nederland is voor de volgende soorten en habitats:

- Psammofiele heide met *Calluna* en *Genista* [2310];
- Noord-Atlantische vochtige heide met *Erica tetralix* [4010] en
- Aangetaast hoogveen waar natuurlijke regeneratie nog mogelijk is [7120].

Daarnaast is het gebied de Groote Peel van belang omdat het één van de laatste, grotendeels afgegraven, hoogveengebieden is die gespaard zijn gebleven voor ontginning.

De belangrijkste conceptdoelstelling voor het gebied, zoals vermeld in het gebiedendocument van het ministerie van LNV luidt als volgt: “Behoud van de oppervlakte en verbetering van de kwaliteit van het aangetast hoogveen waar natuurlijke regeneratie nog mogelijk is”.

Feiten en omstandigheden

Stikstofdepositie

Het grootste gedeelte van de Nederlandse natuurgebieden heeft te lijden onder verzuring, vermessing en verdroging. Hierdoor gaan kwetsbare en vaak bijzondere planten- en diersoorten achteruit en maken plaats voor meer algemene soorten. Een teveel aan stikstof- in de vorm van stikstofoxiden en ammoniak- is hier voor een groot deel debet aan.

Habitatrichtlijngebieden kunnen pas toereikend tegen verzuring en vermessing worden beschermd wanneer bekend is wat de maximale hoeveelheid stikstof is die de habitattypen kunnen verdragen (de *kritische depositiewaarde* of *critical load*).

Elk habitatype heeft zijn eigen gevoeligheid voor stikstof. Dat heeft te maken met de soort planten en de combinatie waarin ze voorkomen (plantengemeenschappen) met de bodem, het klimaat en dergelijke (Bron: Te veel van het goede, juni 2004. Rapport is gebaseerd op onderzoek door Alterra en TNO in opdracht van Stichting natuur en Milieu en de 12 provinciale milieufederaties).

Provinciaal beleid

Gedeputeerde Staten hebben, nadat het Toetsingskader ammoniak op grond van een uitspraak van de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State op 26 maart 2008 niet meer onverkort toegepast kon worden, op 13 mei 2008 besloten om terug te vallen op het principe van stand-still van ammoniakdepositie. Dit betekent dat een vergunning alleen wordt verleend, wanneer (een wijziging van) agrarische activiteiten niet gepaard gaat met een toename van depositie van ammoniak op de Natura2000-gebieden t.o.v. de laatst verleende milieuvergunning van voor 1 oktober 2005 (datum inwerkingtreding Natuurbeschermingswet 1998).

Deze vergunnings situatie per 1 oktober 2005 wordt gecorrigeerd op basis van de nadien via Wm-vergunningverlening aangebrachte veranderingen, voor zover deze een positief effect hebben voor de instandhoudingsdoelstellingen van het betrokken natuurgebied (= leiden tot een beperking van de ammoniakemissie/depositie).

Gedeputeerde Staten hebben voorts op 11 november 2008 besloten dat veehouderijbedrijven met een piekbelasting een aparte categorie vormen waarbij vergunningverlening op basis van het stand-stillprincipe niet zonder meer van toepassing is.

Vooralsnog is in dit kader een piekbelasting gedefinieerd als een situatie, waarin de depositie door uitsluitend de betreffende veehouderij op enig punt van een Natura2000-gebied meer bedraagt dan 50 % van de kritische depositiewaarde voor dat gebied.

Nummer

1394021/1468062

De reden voor deze verbijzondering is, dat op grond van de instandhoudingsdoelstellingen de totale ammoniakdepositie uit alle bronnen tezamen op termijn zal moeten dalen tot een waarde beneden de kritische depositie. De wijze waarop dat zal plaatsvinden is een van de onderwerpen van het beheerplan voor het betreffende gebied. Met inachtnaam van de omstandigheid, dat de beschikbare depositieruimte daarbij verdeeld zal moeten worden over vele verschillende bronnen, is een individuele bron, die meer deponeert dan 50 % van die depositieruimte te beschouwen als een wezenlijke belemmering voor het bereiken van de gewenste eindsituatie, ook als die bron voldoet aan de randvoorwaarden van het stand-stillbeginsel en er dus geen sprake is van een verslechtering van de actuele/ historisch gegroeide depositiesituatie.

Vooruitlopend op de nadere regeling in het kader van de beheerplannen hebben GS voor deze op termijn niet te handhaven situaties besloten:

- vergunningverlening kan alleen plaatsvinden voor de status quo; wijzigingen in de bestaande situatie worden niet vergund, tenzij die gepaard gaan met een afname van de depositie door het individuele bedrijf tot 50 % van de kritische depositiewaarde of lager;
- vergunningverlening geschiedt voor bepaalde tijd met de uitdrukkelijke motivering, dat het hier gaat om een overgangsperiode, vooruitlopend op een nadere regeling voor de omgang met piekbelastingen, die op basis van een integrale beoordeling in het beheerplan opgenomen zal worden.

Bestaande situatie

Uit de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State d.d. 7 september 2005 (nummer 200409681/1), volgt dat voor de beantwoording van de vraag of sprake is van significante gevolgen voor het natuurgebied, afgezet tegen de instandhouding Gedeputeerde Statendoelstelling daarvan, dient te worden uitgegaan van de veranderingen ten opzichte van de onderliggende voor de inrichting geldende vergunningen.

De gemeente heeft ons geïnformeerd dat de inrichting overeenkomstig de milieuvergunning van 17 november 1997 in werking is.

Aangevraagde situatie

De aanvraag wordt gedaan voor de bestaande situatie. Hiervoor is op 17 november 1997 een milieuvergunning verleend. De aangevraagde situatie komt overeen met de situatie volgens "Bestaand gebruik".

Om de ammoniakemissie en -depositie vast te stellen in deze situatie wordt gebruik gemaakt van het Ammoniak-depositiemodel "A Agro-Stacks", dat is ontwikkeld door KEMA en Wageningen UR.

Hierbij wordt eerst de ammoniakemissie per emissiepunt berekend aan de hand van de diercategorie, het stalsysteem met bijbehorende emissiefactor volgens de Regeling ammoniak en veehouderij en het aantal dieren per diercategorie. De berekening van de ammoniakemissie is per emissiepunt in onderstaande tabellen weergegeven.

Nummer
1394021/1468062

Details van Emissie Punt: stal 1

Code Stalsysteem*	Diercategorie	Aantal dieren	Emissie kg NH3 / jaar	Totaal kg NH3 / jaar
A 3	jongvee	36	3,9	140,4

Details van Emissie Punt: stal 2

Code Stalsysteem*	Diercategorie	Aantal dieren	Emissie kg NH3 / jaar	Totaal kg NH3 / jaar
A 1.6.1	melkkoeien	103	9,5	978,5

Details van Emissie Punt: stal 3

Code Stalsysteem*	Diercategorie	Aantal dieren	Emissie kg NH3 / jaar	Totaal kg NH3 / jaar
A 3	jongvee	41	3,9	159,9
A 1.6.1	melkkoeien	32	9,5	304

* stalsysteem weergegeven door code zoals opgenomen in de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 14 mei 2007

Van elk emissiepunt is de totale emissie in kg ammoniak per jaar berekend. Vervolgens wordt de exacte locatie van de emissiepunten van de stallen bepaald, uitgedrukt in de X- en Y-coördinaten (Rijksdriehoekcoördinaten). Daarnaast spelen de hoogte van het emissiepunt, de (gemiddelde) gebouwhoogte, de diameter van het emissiepunt en de uitreesnelheid een rol bij het bepalen van de depositie op het natuurgebied. De genoemde parameters zijn weergegeven in onderstaande tabel.

Emissie Punten:

Bron	X- coördinaat	Y- coördinaat	Hoogte emissie (m)	Gebouw hoogte (m)	Diameter (m)	Uittreesnelheid	Emissie kg NH3 / jaar
Stal 1	185 461	374 839	1,5	5,0	0,5	0,40	140
Stal 2	185 483	374 814	1,5	4,4	0,5	0,40	979
Stal 3	185 471	374 797	1,5	4,0	0,5	0,40	464

Ten opzichte van de aanvraag is de hoogte van het emissiepunt aangepast. Het gaat om natuurlijk geventileerde rundveestallen. In de handleiding behorende bij het rekenmodel staat dat voor geheel luchtdoorlatende stallen een hoogte van 1,5 meter moet worden aangenomen. Voor de drie stallen is 1,5 m gehanteerd als emissiepunthoogte.

Ten slotte wordt de exacte locatie bepaald van een aantal maatgevende punten op de dichtstbijzijnde rand van het natuurgebied. De ligging van de gevoelige locaties is weergegeven op bijgevoegde kaart.

Nummer

1394021/1468062

Meetpunt	X- coördinaat	Y- coördinaat	Depositie (mol/ha/jaar)
1	185 383	374 779	323,11
2	185 441	374 759	731,88
3	185 527	374 731	350,34
4	185 645	374 692	101,76
5	185 465	374 751	811,94
6	185 485	374 745	670,76
7	185 847	374 747	37,90
8	185 244	374 815	49,31
9	185 074	375 032	21,98

Ten opzichte van de bij de aanvraag gevoegde Aagro-Stacks berekening zijn de punten 7, 8 en 9 toegevoegd. Deze punten zijn op grotere afstand van de inrichting gelegen.

Overwegingen en conclusie

De stikstofdepositie op het Natura 2000-gebied 'Groote Peel', berekend met het Ammoniak-depositiemodel, bedraagt 811,9 mol N/ha/jr op het meest belaste punt. De kritische depositiewaarde voor het gebied de Groote Peel is 400 mol N/ha/jr. Er is derhalve sprake van een piekbelasting.

Vast staat, dat de ammoniakemissie gelijk blijft ten opzichte van het bij de onderliggende milieuvergunning vergund veebestand en dat daarbij sprake is van een reeds langdurig bestaande situatie. Vast staat eveneens, dat de depositie op het Vogel- en Habitatrichtlijngebied Groote Peel en het beschermd natuurmonument Groote Peel gelijk blijft. Van het plan of project zijn dan ook, wat ammoniakemissie en -depositie betreft voor dit gebied geen negatieve gevolgen te verwachten. Op grond hiervan is vergunningverlening mogelijk.

Dat neemt niet weg, dat de aan het bedrijf toe te rekenen depositie op termijn zal moeten dalen, teneinde de instandhoudingsdoelstellingen voor de Groote Peel volledig te realiseren. In overeenstemming met het boven aangehaalde beleid van Gedeputeerde Staten voor situaties met een piekbelasting is er daarom aanleiding om de vergunning slechts voor bepaalde tijd te verlenen. De mogelijkheden om na afloop van de vergunde periode opnieuw een vergunning te verlenen, cq de vergunningperiode te verlengen, zullen afhangen van de uitwerking, die het beheerplan op dat moment zal geven aan het reductiebeleid bij piekbelastingen.

Rekening houdend met de uiterste mogelijkheid dat het beheerplan in het voorliggende geval niet zal voorzien in voortgezette vergunningverlening, de voor agrarische bedrijfsgebouwen gangbare afschrijvingstermijn van 20 jaar en de huidige leeftijd van de gebouwen, c.q. de ouderdom van de Hw/Wm-vergunningen uit 1974, respectievelijk 1983, die aanleiding waren voor het oprichten daarvan, achten wij een vergunningstermijn van 5 jaar redelijk. Naar ons oordeel kan de aanvrager binnen deze termijn voldoende en op een bedrijfseconomisch verantwoorde wijze inspelen op de beleidsontwikkelingen rond piekbelastingen in het kader van het beheerplan.

Nummer

1394021/1468062

Besluit

Nummer

1394021/1468062

Gelet op de bepalingen in de Natuurbeschermingswet 1998

VERLENEN GEDEPUTEERDE STATEN VAN NOORD-BRABANT HIERBIJ TIJDELIJK VERGUNNING EX ARTIKEL 16 EN 19d

aan Mts. Madou, Kluutweg 7, 5721 RX te Asten voor rundveehouderij. De activiteiten vinden plaats op het bedrijf aan de Kluutweg 7 te Asten in de gemeente Asten. De vergunning wordt verleend voor 5 jaar ingaande op de dag na de datum van bekendmaking van dit besluit.

Aan deze vergunning zijn de volgende voorschriften en beperkingen verbonden:

1. De jaargemiddelde depositie van het bedrijf aan de Kluutweg 7 te Asten op het Vogel- en Habitatrichtlijngebied Groote Peel en het beschermd natuurmonument Groote Peel mag, berekend met het model AAgrostacks 1.0 op basis van de bedrijfsgegevens op een willekeurige dag, niet meer bedragen dan 811,94 mol N/ha/jr
2. Vergunninghouder is verplicht om binnen de inrichting een actuele registratie aanwezig te hebben en beschikbaar te houden waarin is aangegeven:
 - aantallen en soort dieren;
 - bijbehorende RAV-codes en
 - huisvestingGedeputeerde Statensysteem.
3. De vergunninghouder dient een actueel logboek bij te houden waarin aangetekend wordt welke soorten en aantallen dieren zich binnen de inrichting bevinden in de onderscheiden stalsystemen. Het logboek dient tenminste het lopende en het gehele voorafgaande kalenderjaar te bestrijken.

's-Hertogenbosch, 19 november 2008.

Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant,
namens deze,

ir. M.C. Visser,
bureauhoofd Natuurverkenningen.

Bekendmaking en kennisgeving

Dit besluit wordt bekendgemaakt door toezending aan de aanvrager: Mts. Madou, Kluutweg 7, 5721 RX te Asten.
Afschriften worden verzonden conform de aangehechte verzendlijst.
Kennisgeving vindt plaats in het Eindhovens Dagblad, regio Helmond, d.d. 28 november 2008.

Rechtsmiddelen

Als u het met dit besluit niet eens bent, kunt u schriftelijk bezwaar maken binnen zes weken (vanaf 1 dag) na verzending van dit besluit.
Het bezwaarschrift moet voorzien zijn van een handtekening, naam en adres, datum, een omschrijving van het besluit waartegen het bezwaar is gericht en waarom u het met dat besluit niet eens bent. Het bezwaarschrift moet worden gericht aan:

Het college van Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant
T.a.v. het secretariaat van de hoor- en adviescommissie
Postbus 90151
5200 MC 's-Hertogenbosch

Wij verzoeken u om in de linkerbovenhoek van de envelop het woord "bezwaarschrift" te vermelden.

Het secretariaat van de hoor- en adviescommissie is bereikbaar op telefoonnummer (073) 680 83 04, faxnummer (073) 680 76 16 en e-mailadres bezwaar@brabant.nl.

Bovenstaand besluit treedt in werking, ook al wordt een bezwaarschrift ingediend. Het is daarom mogelijk om gelijktijdig met of na het indienen van een bezwaarschrift een zogenaamde "voorlopige voorziening" te vragen bij de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.

Een voorlopige voorziening is in feite het nemen van een tijdelijke maatregel, bijvoorbeeld het schorsen van het besluit gedurende de tijd die nodig is om het bezwaar te behandelen. Voorwaarde om zo'n voorlopige voorziening te vragen is, dat er sprake is van een spoedeisend belang.

Voor het vragen van een voorlopige voorziening is griffierecht verschuldigd.

Afschrift aan:

Nummer

- 0 Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, Directie Natuur,
Postbus 20401, 2500 EK DEN HAAG
- 0 Ministerie van LNV, Directie Regionale Zaken, Vestiging Eindhoven,
De heer G. Verschuren, Postbus 6111, 5600 HC EINDHOVEN
- 0 Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente
Asten, Postbus 290, 5720 AG ASTEN
- 0 Roba Milieu, Postbus 330, 5750 AH DEURNE
- 0 De Roever Milieuadvisering, Postbus 64, 5480 AB SCHIJNDEL
- 0 Werkgroep Behoud de Peel, Postbus 139, 5750 AC DEURNE
- 0 Staatsbosbeheer, Mevr. G. Durville, Postbus 330, 5000 AH TILBURG
- 0 Provincie Limburg, Afdeling Vergunningen en Subsidies, Postbus 5700,
6202 MA MAASTRICHT
- 0 handhaver (ROH/HNBW, N1-K40)
- 0 A. v/d Zee (ROH/HNBW, N1-K40)
- 0 **Secretariaat Groene Wetten, auteursexemplaar (NV - V13-flex)**
- 0 dossier

1394021/1468062